وای بر پشت پاها از آتش دوزخ؛ کامل وضو بگیرید

از عبدالله بن عَمرو ـ رضی الله عنهما ـ روایت است که گفت: همراه با رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ از مکه به مدینه بازگشتیم، تا آنکه در راه به آبی رسیدیم، پس گروهی هنگام عصر زودتر رفتند و با عجله وضو گرفتند؛ پس هنگامی که به آنان رسیدیم، دیدیم که پشت پاهایشان خشک مانده و آب به آن نرسیده است. پس رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمودند: «وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ أَسْبِغُوا الْوُضُوءَ» «وای بر پشت پاها از آتش دوزخ؛ کامل وضو بگیرید».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ همراه با یارانش از مکه به مدینه سفر می‌کرد که در مسیر آبی یافتند. پس برخی از صحابه با عجله برای نماز عصر وضو گرفتند، به طوری که برای بیننده مشخص بود که پشت پاهای‌شان خشک است و آب نرسیده است، پس پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمودند: برای کسانی که در شستن پشت پاهای‌شان به هنگام وضو کوتاهی می‌کنند، عذاب و هلاکت در آتش است؛ و به آنان امر نمود که در کامل نمودن وضو مبالغه کنند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/66392